

OUR LIFE

НАШЕ ЖИТТЯ

1947

Петро Андрусів

РІК IV. Ч. 4 ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА., КВІТЕНЬ, 1947

ЦІНА 15 ЦЕНТІВ

PHILADELPHIA, PA., APRIL, 1947 VOL. IV No. 4

СОВІТИ ВИКРАДАЛИ ДІТЕЙ УКРАЇНСЬКИХ СКИТАЛЬЦІВ

З листа батька скитальця з Австрії довідуємося як в червні 1945 совітська військова частина напала була на табор збігців у Лінцу, Тиролі, в Австрії, окружила його й стала забирати силою людей на вантажні вози.

На мешканців табору впажах, счинилась паніка, й старші почали втікати. Тоді совітські агенти стали забирати дітей на самоходи.

Батьки вивезених дітей робили заходи щоб їх відібрати. Звертались до пані Розевелтової і до Папи Римського за інтервенцію. Показалося що совітська влада вивезла дітей аж до Куйбишева, у Московщині, де примістила їх в дитячому домі, а на інтервенцію привезла дітей назад і віддала батькам. Але досі ще не всі батьки добились повороту своїх дітей. В своєму листі один із тих нещасних батьків просить нашої інтервенції щоб привернути йому 6 літню дівчинку, яку тоді викрали з табору.

НАРАДИ ЗУАДК У ФИЛАДЕЛФІ

Дня 15 березня відбулось у Філадельфії перше засідання нововибраної Ради Директорів Злученого Українського Американського Допомогового Комітету, в яким взяли участь 21 директорів.

Збори одноголосно вибрали дра. Володимира Галана ексекутивним директором. Вирішили справу висилки делегатів до Європи, затвердили участь ЗУАДК в організації ЮРКА (Юнайтед Реліф Комітті фор Ейд ту Крищен Рефюджіс оф Істерн енд Сентрал Юроп), означили бюджет організації, та чимало справ її гуманітарної діяльності для скитальців.

УКА ВІТАЄ ПРОМОВУ ТРУМАНА

Український Конгресовий Комітет Америки вислав телеграму до президента Трумана, в якій вітає його послання до Конгресу з вимогою піддержати активно демократичні нації, яким тоталітарні держави загрожують наїздом і поневоленням.

ХРИСТОС ВОСКРЕС

— А що у нас?
— У нас, в це свято, мовчання сьогодні.
Колись був час
І нам в цей день грав дзвін, дзвін великодній . . .
Замовк той дзвін.

Минулим дням
Та їм — борцям,
Усі зложім
Німих поклін.
І запалім
Живі вогні,
Вогні душі . . .
Зложім обіт
Все берегти
Нестертий слід
Палких змагань . . .
Іти вперед
Аж до мети —
Почерез грань . . .

І в бурі час
Іти вперед, хоч крайчиком безодні . . .
І знов для нас
Заграють дзвони — дзвони Великодні.

Уляна Кравченко.

Головна Управа Союзу Українок Америки пересилає з нагоди Великодніх Свят сердечний привіт Христос Воскрес та побажання Веселих свят усім своїм відділам, усьому зорганізованому жіноцтву на еміграції й усьому українському жіноцтву на рідних землях.

Усім своїм співробітницям, передплатницям, читачкам і прихильникам Нашого Життя бажаємо Веселих Свят! Христос Воскрес.

Редакція й Адміністрація.

УКРАЇНСЬКИЙ ДІМ У ПАРИЖІ

Як відомо, торік куплено й улагоджено заходами Злученого Українського Американського Допомогового Комітету Український Дім в Парижі, для скитальців що приїзять туди з різних країн Європи. Дім коштував 4,000 доларів.

У цім домі при 13 рі Тен, Париж XII відкрито для збігців та емігрантів амбулаторію, у якій працюють Сестри Службниці під проводом лікаря дра. Кичуна.

У цім домі відкрито теж заходами Союзу Українок й Ради Громадської Опіки дешеvu їдальню для збігців, улагоджено ночівлю, а скоро мають відкрити й робітню, де моглиб працювати безробітні.

УКРАЇНКА ОДЕРЖАЛА 25,000 ДОЛ. СТИПЕНДІЮ

Молода українська студентка в МекКіз Ракс, Па., Ірина Полянська, добула першу стипендію у висоті 25,000 дол. на продовження музичних студій, з фонду Міянна Кавфманн Руд.

Ірина Полянська, ліричний сопран, виїде тепер на дальші музичні студії, з метою осягнення оперової кар'єри.

ХЛІБ ДОРОЖІЄ

В останніх місяцях хліб дорожє в Америці через те, що задля великого попиту на пшеницю й жито на експорт, ціни збіжжя йдуть в гору. Заповідають що хліб ще далі дорожєтме, 1 до 3 ц. на бухонці що важить 1 фунт і 9 унцій.

НАЙВИЩИЙ СУД ПРОТИ КОМУНІЗМУ

Найвищий Суд Злучених Держав у Вашингтоні відкинув розгляд справи ньюйорського адвоката Мортгона Фрідмана, якого цивільна комісія Злучених Держав звільнила зо служби симпатії до комунізму.

Цим Найвищий Суд підтвердив, що федеральна влада же звільняти зо служби комуністів і навіть симпатиків комунізму.

ПАНІ РОЗЕВЕЛТОВА В ОБОРОНІ ЗБІГЦІВ

Елінер Розевелт у промові, Шикаго сказала, що народи свігу, які знають що Америка боролася за створення Міжнародної Організації Збігців (ІРО), дожидають що Конгрес у Вашингтоні довершить діла одобрить участь Злучених Держав у тій організації.

Пані Розевелт, делегатка Злучених Держав в Комісії Прав Людини Обеднаних. Націй, заявила що в Європі є тепер більш як 1,000,000 переміщених осіб якими ІРО має опікуватися.

Америка, додала вона, не вповнила квоти імїграції у роках війни що може зробити тепер. Збігці, продовжала вона, не люди різного національного походження й релігії які булиб корисним набутком для країни що їх до себе приймуть.

ЗАБОРОНА КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ

Секретар праці Луїс Шваєнленбах заявив у комісії праці палати послів у Вашингтоні що комуністична партія у Злучених Державах повинна бути заборонена.

Посол Фред Гартлі, з Нью Джерзи, заявив, що внесе у цій справі відповідний проект закону.

ЗА МІЖНАРОДНІ ПРАВА ЛЮДИНИ

Представник республіки Чіле, др. Герман Санта Круз, заявив в Економічній і Соціальной Раді ОН, що його уряд в цілості піддержує міжнародні змагання задля збереження політичної свободи й оберігання основних прав людини.

НАШЕ ЖИТТЯ—OUR LIFE

Урядовий орган Союзу Українок Америки, виходить кожного місяця.

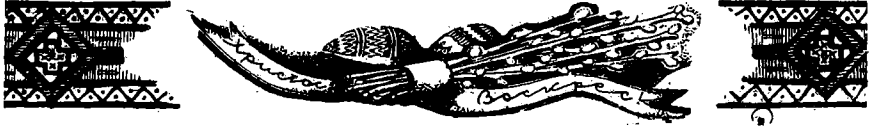
Реданція й адміністрація, 866 Норт 7-ма вул., Філадельфія 23, Па.

Передплата у Злучених Державах \$1.50 річно, на пів року 85 центів. В Канаді \$2.00 річно. Поодинокі число 15 центів.

Official monthly publication of the Ukrainian National Women's League of America, Inc., 866 North 7th Street, Philadelphia 23, Pa.

Subscription in the United States \$1.50 per year — 85 cents for 6 months. Subscription in Canada \$2.00 per year. Single copy 15 cents.

Entered as second class matter July 8, 1944, at the Post Office at Philadelphia, Pennsylvania, under the Act of March 3, 1879.

Великий День

День Воскресення. Більше ніж коли наводить нам цей день безліч рефлексій. Дужче ніж коли звук слова "Воскресення" будить у націй душі великі бажання, що їх іноді сірина будня, всебічні невідрадні обставини пригашують, затягають серпанком недійності. Сьогодні повинно вогненними буквами виписатись перед очима нашої душі те слово, в яке задивлені були наші батьки і брати, що йшли назустріч волі, йшли з кріпкою вірою в її здійснення. В неї задивлені йшли на смерть ті яких імена згадуємо зохиленим чолом.

Голгофта. — Воскресення — Воля. Чому більше ніж коли наводить день Воскресення безліч рефлексій?

По важкій невдачі після першої світової війни що глибоко діткнула наш свободолюбний народ, прийшли були дні зневіри. Знеохота обняла зболілі душі, висилену надмірним зусиллям націю. Та ненадовго. Знову спалахнула віра, знову пішли гарячі речі про способи осягнення Великої Мети. Пішла праця до ціллі, зродилась наново віра у свої власні сили. Клади підвалини під Велику Святиню — Волі — Воскресення нації. Ввижався світанок Великого Дня.

Та ось прийшла й друга світова війна, ще жахливіша як перша, опалила землю українську вогнем страшнішим пекла, тюремні мури у Східній Європі ще поширились, і кати червоні закували Україну у ще гірші кайдани.

Розбитий на душі й тілі народ України, моглоб здаватися, вже ніколи не підведеться, не розпалить вогню святого. Моглоб здаватися.

Однак "не скує душі живої і слова живого" в народі який має незломну віру в життя і майбутнє — у своє славне відродження й воскресення до вільного незалежного життя, бо й тепер, після найстрашнішої руїни в історії українського народу, серед найбільш несприятливих умовин йде активна збройна боротьба на українських землях, і перелякани ворогй наші кладуть нове каміння щоб придавити національний рух на Україні. Народ живе, і вірить у перемогу правди над неправдою!

І розбиті по всьому світі бездомні українці вірять і далі працюють для великої національної ідеї.

І тут за морем, далеко від рідного кореня українці вірять і працюють щоб допомогти нашій батьківщині у її визвольних змаганнях.

Одна дорога до Великої Мети — Воскресення — Воля.

У день Воскресення Христа, день рефлексій — віра українців стає ще могутнішою що таксамо як воскрес Син Божий після хрестно ідороди й розп'яття, воскресне й Україна після своєї Голгофти.

Нехайже пам'ять воскресення Христа, й пам'ять воскресення життя у природі, увілле в наші душі охоту й завзяття до праці, до організованого чину, що одиноко може наблизити й приспішити день воскресення незалежної об'єднаної Української Держави.

Христос Воскрес! Воїстину Воскрес!

Л-ка.

БОЛЬШЕВИЦЬКА ПРОПАГАНДА

Большевицькі газети в Москві подали, що підчас останніх "виборів" у Світах, уряд розіслав був 1,000,000 агітаторів. В Україну, де є 40,000,000 населення, післав був 700,000 агіта-

торів.

Ті агітатори це наганячі до виборів, а що вони мають поліцію й військо до розпорядження, совітський уряд наперед знає що його одинока ліста рейде "однодушно" на всіх землях у совітській неволі.

„Дай мені бідних...”

*Give me your tired, your poor,
Your huddled masses yearning to be free,
Send those, the homeless, tempest-tost to me,
I lift my lamp beside the golden door.*

EMMA LAZARUS.

(Напис на Статуйі Свободи).

Свобода — слово, ідея, ідеал, спосіб життя. Надхнення генія, запал патріота, надія безнадійного. Один з найшляхотніших інстинктів людини, рушійна сила що примушує до діла, цінна мета. Людина тужить за свободою, й людина повинна бути вільна.

Вільний чоловік це добрий громадянин, чоловік що має дім і сімю, працю і Бога. Він має корені й гідність, й право до цієї гідності, право закорінитися глибоко в землю й називати один край своїм рідним. А його край, складений з добрих громадян, сам є добрим членом світової родини.

А тому що вільні люди є потрібні для здорового світового ладу, питання збігців мусить бути розв'язане. Ті мільони небажаних душ викидають з одного місця на друге, й їм не вільно ні виїхати ані зостатися. Навіть їхня перша надія стала останньою, бо свобода зачинила свою "золоту браму" перед тими перетомленими виголодженими лицами. Злучені Держави не хотять "бідних", "збитих мас".

Кричать "Пішліть їх до Астралії", "До Канади" "Південна Америка може прийняти велику квоту", "Англія" — так, навіть цей перелюднений голодний острів — "Англія потребує робітників". А щож Злучені Держави, край що його створила імміграція? Найкраще відживлювана, найбагатша країна у світі, Злучені Держави можуть взяти добру половину збігців до своїх малозалюднених західних стейтів, й ледве завважити їхню приявність аж до часу підрахунку голосів. Але імміграційні квоти строго обмежені. Американці, зважаючи на перелюднені міста, і боячись можливої депресії, не бажають більше іммігрантів.

Але Америка якраз потребує прибутку імміграції. Вона потребує хліборобів, фермерів які хотять залишитись на землі, у тій стороні Америки що є слабо або й цілком нерозвинуті. Такі іммігранти моглиб не лише вижити себе але також добру частину голодної Європи.

Злучені Держави потребують нового припливу не тільки з економічних мотивів. Щораз більше число розводів і спадок числа народин значить національне самогубство. Доріжня та безтямне витрачення гроша це національне похмілля. Край потребує нової й доброї крові, стабілізаційного впливу тяжко працюючих іммігрантів. Злучені Держави мусять покинути забаву, а пригадати зачатки європейських іммігрантів які помогли вчинити їх велитнем заходу

Морально, Злучені Держави мають обов'язок подбати про деяких збігців. Коли нужда й вибагливість існують обіч себе, там мусить бути щось зле. А зле є з американським народом, який відказується зайнятися братом. Незважаючи на Конституцію, такі люди не є вільні, бо вони зв'язані своїм самолюбством, заскорузлістю, й перекручують значення свободи, називаючи себе вільними. Справжній шляхотний ідеал свободи житиме знову на землі, коли свобода піднесе свій смолоскип при відчиненій золотій брамі.

Л-ка.

ГЕНЕРАЛ КЛАРК ПРО УКРАЇНСЬКИХ ЗБІГЦІВ

Український Конгресовий Комітет Америки вислав протест до воєнного департаменту у Вашингтоні проти "провірки" (скрінінг) совітськими агентами українських збігців у Зальцбургу, в Австрії, які хотілиб їх забрати до Совітів.

У цій справі воєнний департамент звернувся до генерала Кларка у Відні, який прислав телеграфічну відповідь із заявою, що розслід виказав що українців у таборах в Зальцбургу не силують ставати перед "комісією провірки" але як захотять, то самі добровільно можуть зголоситися.

Генерал Кларк каже, що американська влада заохочує переміщених осіб вертатись додів, і є репатріаційні місії різних націй для цього, але зголошення збігців є лише добровільні.

ПОМІЧ ДЛЯ 20,000,000 ДІТЕЙ В ЕВРОПІ

Об'єднані Нації дали почин до створення Міжнародного Фонду Негайної Помочі Дітям. Ціль того фонду є помагати відживляти й зодягати 20,000,000 дітей в Європі, які потребують цієї наглої помочі. Рахують що на це треба 450,000,000 дол. Члени Об'єднаних Націй чекають щоб Америка перша призначила на це свою найбільшу пайку.

ДІЛИМОСЯ ВІСТКАМИ

До централі Союзу Українок Америки прийшов цей лист який передаємо до відома союзнякам і тим що спільно із Союзом Українок працюють для скитальців.

Дня 4 лютого, 1947

Шановні Пані.

Оце наспіли до нас відомості з різних джерел про Вашу працю для скитальців. Ми мали нагоду читати в часописі відозву та звіт про Вашу працю в користь скитальців, як також попало нам в руки число „Нашого Життя”, з якого ми бачимо, що остаточно ми зв'язалися вже з Вами і що тепер наша співпраця буде тим тісніша.

Пані Хомин подала нам звіт про надіслала нам Ваші ухвали. Ми глибоко зворушені і з подивом дивимося на Вашу сердечність і охоту допомогти нашим скитальцям. Ця відозва і ця ударна кампанія, яку Ви почали, дала і нам жінкам багато надії і сатисфакції, що ми не самі, а за нами стоїть жіноцтво Америки, яке всіми своїми силами нам допоможе.

В останньому часі відбулося у нас цілий ряд зборів наших відділів, на яких подали ми це до відома, а жіноцтво прийняло це з великим ентузіазмом. До нас наспіли вже перші листи з Америки і перші посилки від Ваших відділів (Бруклін і Детройт). Ми постараємося сей час потвердити відбір усіх посилок, але щоб і Головна Управа СУА Америки, мала повну евіденцію, то рівночасно копію нашого потвердження надсилаємо Вам. Ми зі своєї сторони створили тут окрему комісію, лід проводом нашої референтки, яка то комісія буде перебирала всі посилки та потім розділювала із. Ми раді, що нашими письмами ми здобули стільки у Вас довіря, а щоб заховати це Ваше довіря й на будуче, хочемо вивязатися також якнайточніше з наших зобов'язань.

Очевидно, жіноче серце і розум працюють однаково під всіми меридіанами, бо ми саме думали, якби то добре було, колиб кожний табір мав свою опікунку в особі відділу Союзу Укр. Амер., а тепер читаємо, що ця міра вже проведена Вами і то в такій широті і з таким розмахом, якого ми не могли сподіватися. Маємо надію, що Ваша праця в Америці, а наша тут на теренах Німеччини дасть належні успіхи і дійсну поміч скитальцям.

Перед кількома днями був у нас д-р Галан. Ми мали нагоду з ним стрінутися довше і з приємністю констатуємо, що так наш Комітет, як і ми, узгіднили

усі справи і прийшли до повної узгодженості. Д-р Галан відвідав дуже багато таборів, хоча часами було йому навіть де-що важко зробити, не все хотіли йому показати, що потрібно був. Відвідав він також оба сиротинці, де є наші сироти, і сам факт його відвідин поділав дуже корисно на наших сиріт. Уся управа тих сиротинців, яка досі вважала що цих дітей можна трактувати як хто захоче, здала собі справу з того, що ті діти мають опікунів з якими треба числитися.

Ми мали нагоду обговорити наше правне положення, наші господарські пляни, справу дальшого вивозу сиріт до Америки та справу дальшої допомоги. Інтервенції дра Галана мали повний успіх і нам це на будуче значно полегшить працю. Тому хочемо передати через Ваші руки подяку Злученому Комітетові Америки за висилку сюди делегата та ствердити, що поїздка дра Галана була для скитальців в Німеччині дуже потрібна і корисна. З нагоди побуту тут дра Галана як також і інших гостей з Канади ствердили ми узгоджено; що:

першою і основною для нас справою є справа нашого правного положення і права азилу для скитальців. Тому нам треба уперто працювати над опінією жінок інших народів, передовсім Америки і Канади, та старатися використати всі дороги на те, щоб як слід освітлити наше положення. Зокрема ми, жіночі організації, маємо змогу багато справ полагати через жіночі організації Америки і Міжнародні. Тому ще раз від нас просьба:

старайтеся якнайбільше зв'язатися з ними через ліги, клуби, де можна відповідно освітлювати наші справи і виробляти опінію. Ми готові служити Вам різними матеріалами, щоб Ви могли звертатися з конкретними справами. З газетних матеріалів, які ми маємо тут, довідуємося, що існує у Вас ліга жінок-виборців і що вона має великі впливи. Старайтеся довідатися, що це є і нав'яжіть з ними контакт. В попередньому листі ми Вам згадували, що ми писали до Ліги жінок з університетською освітою й дістали від них листа з запрошенням до співпраці. Отже так, усіма дорогами мусимо пропихатися і просувати свою думку.

З наших біжучих справ хочемо Вас повідомити про слідуєчі речі:

Ми дали доручення нашим організаціям, щоб наші діти на-

Ще про 69 фунтові пакунки. Мусимо з великим вдоволенням сказати що допомогова кампанія висилки харчів нашими відділами до призначених їм таборів йде дуже добре; що маємо вже вістки від Об'єднання Українських Жінок на Еміграції що пакунки деякі вже дійшли, та що відділи будуть діставати про те звіт про безпосередно від таборів.

З приводу тієї кампанії, Централь має дуже багато листів від відділів, (від деяких навіть по кілька) щоб подати їм додаткові інформації. Ми дуже раді цим листам. Це для нас доказ, що жіноцтво взяло собі цю акцію до серця й серйозно до неї ставиться. Боже помагай! Тим відділам (їх небагато) що мають труднощі з поштою, подаємо до відома, що коли урядник поштовий не хоче прийняти 69 фунтового пакунка і жадає т. зв. "реквест латтер", то треба донебудь на пакунок зазначити: **For military agency necessary military equipment.** Ці інформації подала нам головна почта у Філадельфії. Із цим додатком, не треба ніякого листа, бо адреса яку вам подала Централь є добра і вже тисячі фунтів були так вислані. Почта сказала, що цей дозвіл на 69 ф. є досить новий, то що ще є урядники не зовсім із тим розпорядком обзнайомлені. Додаючи подані слова (по англійськи) усунеться усі труднощі.

Щира подяка і gratуляції для 56 молодечого відділу в Шикаго що заколядували 528 дол. на допомогову акцію для скитальців. Приклад дійсно гарний для наслідування другим молодечим відділам СУА. Тепер із Великоднем булоб гарно щоб молодечі відділи як теж і старші відділи післали бодай один більше пакунок для дітей і жінок. Хай буде це ваша писанка, дарунок що буде милим спомином, що ми пам'ятали про них і хотіли зробити їх Великдень кращим.

Придбаймо нових членок до СУА. Читаємо у звіт про Союзу Українок Канади, що у них повстають все нові відділи, й дивуємося чому і у нас таке не твориться. З дописів видно, що самі жінки в Канаді дбають про те щоб новий відділ в їх околиці заснувався. Вони почуваються дуже горді із своєї праці, й не дивно. Тепер такий час настав для нас українок що треба якнайбільше членок, бо праці є доволі але рук мало. Кожна союзняк повинна бути особливо вдоволена як придбає нову членку до свого відділу. Централь буде дуже вдячна за інформації де можнаб заснувати новий відділ і радо пішле там свою представницю. Поможіть Сестри союзняки зробити вашу організацію більшою й щораз сильнішою, щоб могла вона сповнити ці завдання які час і обставини на неї накладають.

Екзекутива СУА.

в'язали писемний контакт з дітьми Америки і Канади. Листи ті будемо пересилати до розілення поміж дітей, а потім діти будуть кореспондувати самі безпосередньо.

Просимо Вас мати на увазі, що допомога для наших робітень і нитках є дальше актуальна, бо ми стоїмо всі без ниток.

Остаємо з товариським привітом

За Об'єднання
Українських Жінок на еміграції
Голова Ірена Павликовська.
Секретар Людмила Івченко.

ПОКІНЧИЛА УНІВЕРСИТЕТ

Софія Демидчук, дочка дра. Семена і Марії Демидчук з Брукліна, покінчила тамошній університет, де студіювала соціологію.

Панна Демидчук бере живу участь в культурній праці українських установ в Америці, дописує до українських часописів і є вельми популярна серед у-

УКРАЇНА У МІЖНАРОДНІХ ВІДНОСИНАХ

Під заголовком "українська група висилає Маршаллові телеграму з домаганням вільної України", ньюйорський денник Геральд Трибюн подав довшу новинку про телеграму Українського Конгресового Комітету Америки з 15 березня, до секретаря стейту Маршалла в Москві, в якій сказано що незалежна Україна стане сильнішим заборолом проти поширення комунізму, ніж Греція й Туреччина, що Україна стане стабілізаційним чинником у міжнародних відносинах, якщо позбавиться совітську Росію можливості бути безоглядним агресором, та наводить інші важливіші місця з телеграми.

української молоді. В 1945 р. вона промовляла на форумі молоді на конвенції Союзу Українок Америки у Філадельфії.

Марія Зиновія Макарушка

ПЕРЕСЕЛЕННЯ ГОЛОДУЮЧИХ ДІТЕЙ

Літом 1941 р. німецька армія "визволила" Західно-Українську Землю, а заразом принесла з собою нужду й голод. Німецька адміністрація відобрала від українських селян майже всі харчеві запаси, та заборонила довозити харчі до міст. На всіх дорогах перед містами стояли гештапівські посіпаки й кожному прохожому ревідували киунки та забирали все, що було з харчів. Населення міст харчувалося головно барабоною, яку з ошадності варило в кашпині, та чорним липким хлібом. Голод заглядав і в хату робітника і в хату інтелігента. Вулицями снувалися апатичні, вихудлі постаті з запаленими очима й блискучими очима. Нерідко батьки родин не поспішали з праці домів, щоб не бачити зажуреного обличчя дружини та заплаканих, голодних дітей.

Настала зима. До голоду додучилося ще друге лихо — холод — брак палива. Мешканці міст старалися бічними стежками передістатися на село і якимсь чудом дістати трохи харчів. Тому що за здевалювані гроші нічого не можна було купити кожний набірав у наплетник уживаної одежі, начиння й інших предметів домашнього вжитку; щоб це виміняти на селі за харчі. Часто роздобувши такі вимріяні речі як молоко, м'ясо, овочі або жирі — діставалися в руки гештапівців, а ті жорстоко, з лайкою відбирали ці скарби. Нерідко зловлених людей забірали негайно до збірного табору й висилали до Німеччини на роботу.

По більших містах зорганізовано під зарядом Жіночих Секцій кухні для голодуючих. Це був самооборонний відрив українського населення. Харчів до кухні доставляли заможніші села. Священники в церквах закликали парохіян, щоб допомогли мешканцям міст і щоб зі своїх скромних запасів дарували тим, що зовсім нічого не мають. І чедармо кликали! Благородний український селянин не замкнувся самолюбно у своїй хаті. Були такі люди, що могли дати лише кілька фунтів бараболі й давали її голодуючим. Члени Жіночих Секцій енергійно кинулися до праці. Поборовши труднощі технічного характеру, варили й видавали щоденно густу зупу для 200-250 голодуючих. Біля кухні стояли худі постаті у лахах зі збанками в руках і чекали на свою чергу, щоб дістати гарячої юшки. Число зареєстрованих змінювалося.

Найчастіше відпадали старші віком люди й діти. Умирали з голоду або в хаті або на вулиці. Часом таки чекаючи у черзі падали, як мухи.

Найгірше дошкулював голод у містах та селах гірських околиць. Відтам нісся розпучливий крик батьків: "Ратуйте хоч наші діти!" Тоді українські організації запліянували переселення шкільних дітей з гір на Поділля та у львівський повіт. І знову священники з проповідальниць закликали своїх вірних: "Прийміть між громаду своїх діточок — одну голодуючу дитину нашого брата з гір. Поможіть перебути передновок" — Цей здавалосяб неможливий до переведення плян, удався тільки завдяки гідній поставі жіноцтва. Хоч самі у тяжких матеріяльних обставинах, жіночим серцем відчували недолю голодних дітей і постановили за всяку ціну їх рятувати. Нерідко умовлялися так, що одна родина давала обід, а друга свідання й вечеру. — У холодні березневі дні 1942 р. вирушили з гір вози з переселеними дітьми. Кожна дитина мала на ший завішену картку з іменем і прізвиськом, датою уродження та місцем замешкання. Дітьми на місці призначення заопікувалася Жіночі Секції. У домівці кожного села задержалися 30-50 дітей. У кожного скромний клуночок, часто заплакане личко і недовірчивий погляд. Часом брат і сестра держалися міцно за ручки і боялися розлуки. Таких приділювано до сусідів, щоб діти могли щоденно бачитися. Всі діти були в шкільному віці й всі продовжали науку в місцевих школах, де стрінула їх маленька несподіванка; зшитки й олівці, закуплені за гроші місцевої дітвори.

Крім прохарчування, виринула ще справа лікарської опіки й одежі. Всі українські лікарі безкорисно лікували часто підірване здоров'я переселених дітей. Родини, які не могли харчувати дітей старалися обдарити їх одежею. Кравчині й шевці направляли та шили переселеним дітям зовсім безкорисно. Діти скоро поправлялися на здоров'я й писали домів радісні листи. Нерідко з гір відвідували їх батьки. По дві до три особи з села йшли пішки 60-100 миль щоб відвідати свої діти і подивитися, як гостять на долах. Батьки щасливі й спокійні верталися домів, бо бачили, що їх діточками гарно заопікувалися.

ОРГАНІЗАЦІЯ САМОДОПОМОГИ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ІМІГРАЦІЇ

Щоб не бути тягарем для українського громадянства в Америці, засновано нову Організацію Самопомоги Нової Української Іміграції, яка згідно із статутом ставить собі такі завдання:

1. Зустрічати новоприбулих в порті та організувати для них першу найконечнішу допомогу;
2. Вдержувати звязок з усіми давніми громадськими організаціями та налаштовувати співпрацю між старою і новою іміграцією;
3. Стояти на сторожі нової іміграції, нап'ятовувати її невідповідальні виступи — (якщо такі трапилися), та з другого боку обороняти нову іміграцію перед неслухними закидами з боку інших, (теж якщо такі трапилися). Новостворена Організація думає вести свою роботу, звертатися за матеріяльною допомогою до всіх українських організацій які займаються харитативною діяльністю.

Організація Самопомоги робить заходи, щоб створити бюро посередництва праці для нових імігрантів і просить українське громадянство подавати інформації з усіх сторін Америки про можливості приміщення новоприбулих імігрантів на працю в їхній місцевості. Такі інформації треба посилати до проф. Петра Андрусіва, голови цієї організації на адресу 817 Н. Френклин ул., Філадельфія 23, Па., аж до часу коли офіс буде вже налаштований і його адресу проголоситься в часописах.

В НЬЮ ЙОРКУ ПРАЦЮЮТЬ 3,500,000 ОСІБ

Департамент торгівлі у Вашингтоні подає, що в листопаді 1946 року в місті Нью Йорку працювали 3,520,584 осіб, а безробітних було всього несповна 240,000.

За списом людності в 1940 році місто Нью Йорк мало 7,454,995 осіб.

Минуло чотири тяжкі місяці передновку. Господь поблагословив багатим жнивом талицькі ниви й переселені діти одержавши шкільні свідоцтва верталися домів. Заокруглені, червоні личка та вдячні усміхи дітей, були найкращою нагородою. Всі з жалем пращалися зі своїми добродіями, які чотири місяці заступали їм батьків. Спрацьовані руки хвилевих опікунів втискали на пращаних малі даруночки. Селяни стояли на вулиці й довго гляділи за відїжджаючими возами. У їх душах царили тихий мир і вдоволення по сповненню доброго діла.

СЛАВНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КОМПОЗИТОР

Краса української народної пісні відома цілому світові. Видатні музики й співаки записували народні пісні, поклали їх на музику й рознесли по всіх кутках культурного світу.

Найбільше зробив для цього наш славний музик Микола Лисенко, що народився на Полтавщині 65 років тому (26 квітня 1842 року).

Дитячі роки він жив у селах Галицькому та Жовнині, Золотоноського й Кременчуцького повітів. Тоді там ще в усій своїй недоторканій красі зберігалися народні звичаї й народня пісня.

Вищі студії покінчив у Київському Університеті та в Музичній Консерваторії в Ляйпцігу (Німеччина).

Микола Лисенко видав сім збірників українських народних пісень та п'ять збірників обрядових пісень, які сам записав з уст народу. Лисенко поклавав на музику багато Шевченкових творів, написав кілька українських опер: "Різдвяна Ніч", "Утоплена", "Тарас Бульба", "Чорноморці", "Наталка Полтавка", "Енеїда", кілька дитячих опер: "Коза-Дерева", "Зима й весна" та інші.

Він був не тільки композитором, але теж організатором хорів і засновником першої музичної школи, Української Консерваторії.

Микола Лисенко помер у Києві в 1912 році. Його ховали за старовинним українським звичаєм. Вісім хорів позмінно співали підчас жалібного походу, а потім злилися в один хор з тисячі голосів і в скорбних піснях виливали тугу цілої України за своїм геніяльним сином.

ДЛЯ ЗМІЦНЕННЯ КАЙДАН В УКРАЇНІ І БІЛОРУСІ

Москва повідомляє про назначення нових малих диктаторів в Україні й Білорусі, щоб здавити національний рух в обох тих країнах.

Досі малим диктатором під наказами Москви в Україні був Нікіта Хрущов. Він був головою совіту міністрів, або прем'єром, а також головним секретарем комуністичної партії України, що є головний диктаторський джаб. Тепер же головним секретарем комуністичної партії України Москва назначила Лазаря Кагановича, члена "політбюро" з Москви, а Хрущову залишила менший джаб.

В Білорусі Москва зробила тесаме з малим диктатором Пантелеймоном Пономаренком. Він остає теж лише прем'єром, а головним секретарем комуністичної партії Білорусі, який контролює край з наказу Москви, назначений Ніколай Гусаров.

Савеля Стечишин.

ПОХОДЖЕННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПИСАНОК

З приходом великого посту всюди, де тільки живе український народ, роблять приготування до Великодня. Найбільше помітне це писання писанок через весь час посту. Писанка є тісно зв'язана з Великоднем. Без писанки здається Великодень не може мати повного значення. Для Українців писанка є важною культурно-обрядовою потребою, яка має своє закорінення в далекій минувшині.

Українські вчені, що досліджували історію українського народу в далекій давнині, є того погляду, що писанка є дуже давнього походження. Тисячі років перед Христом писанки були уживані нашими давніми предками у веснянім святі Гагілці.

Українські предки примандрували на теперішні землі з тих сторін, де тепер є Іран. Через стичність з староіранськими племенами наші давні предки цілком певно присвоїли собі в далекій давнині немало з староіранської культури і перебрали староіранський релігійний культ. В основу старого релігійного культу входили різні визначні явища природи. Між тим сонце, як життєдайна сила, від якого залежав цикл перемін на протязі року, стало основою всього божества в релігійнім культі наших предків. Сонцю поклонялися наші предки як і всі другі тодішні народи і величали його великою обрядовістю. Це також була основа староіранської релігії. Через те можемо дошукатися своїх давніх початків та неодних святкових звичаїв в староіранських джерелах, бо між їхнім давнім життям і нашим є багато спільноти.

Український народ віддавна жив хліборобсько-скотарським життям і через те від природи залежало його життя. А що життя на землі не можливе без сонця, тому весняний поворот сонця приносив для народу велику радість, яку народ висловлював у великим роковим святі гагалці. Саме слово гагілка походить з староіранської мови і означає Пан Бог, Сила Божа. В сонцю народ бачив Бога Творця і віддавав йому честь кольористою обрядовістю. Гагілка то був культ Бога Творця. То було найбільше рокове свято. В іранців також віра в Бога була зв'язана з природою. Українці мали кілька свят природи в році. Головніші з них це Гагілка, Івана Купала і Коляда. Ідеологія тих свят подібна до староіранських свят.

Зима була для наших давніх предків карою, тому з нетерпимістю очікувано весни, як великого свята, до якого роблено приготування заздалегідь. Весну витали наші предки різними піснями, забавами і танками, які ще до сьогодні збереглися в формі гагілок та різних весняних пісень. В тім ославлюванні сонця крилася ціла ідеологія тодішньої віри. Народ вірив в Бога Творця, Доброго Духа, в перемогу добра над злом, в конечність праведного життя, в благословенство Боже й безсмертність душі. То була одна з найідеальніших вір старого світа, яку сформував Заратустра, славний іранський пророк. В ній крилася глибока мораль і етика. На основі тої віри й християнство пізніше знайшло пригожий ґрунт і скоро в народі прийнялося.

Стрічаючи весну наші давні предки уважали яйце як символ відродження, бо яйце знаменито зображує закуту землю яка при допомозі сонця освободжується з своєї шкаралупи зими і приносить нове життя так як і яйце. Для того крашені яйця стали нерозривною частиною весняного свята. З ходом часу на яйцях писали різні тямні значки знані тодішнім народам, яким зображували певні ідеї щастя, добра, здоров'я і подібне, заворожуючи собі добробут з надходячою весною. Пізніше ті значки стали пов'язані і творили декоративну цілість писанкового взору.

З приходом християнства, стара поганська обрядовість зв'язалася з елементами Христової науки. Хоч християнські елементи взяли перевагу, то все-таки багато форм старої обрядовості залишилося, бо культури не можна вирвати в корінем. Християнство тільки доповнило ту культуру християнським змістом. З того залишився окремий характер наших свят, відмінний від других народів.

Народ вже давно стратив відомість про походження писанок. З приходом християнства на Україні писанкам надано нового значення, а то зв'язано писанку з воскресенням Христа. Народ навіть створив множество різних повірок та оповідань про походження писанок. В деяких сторонах уважають, що Мати Божа була перша, що написала писанку для Пилата на викуп Сина Божого. Інші кажуть, що три Марії принесли писанки до гробу Ісуса для сторожа, щоб впустили їх до гробу. Від того часу

почали всі другі писати писанки. Між народом існують різні перекази про походження писанок. Всі ті перекази ставлять писанку на особливо важне місце.

З писанками зв'язано багато різних звичаїв та повірок. На Великодень люди загальною обмінюються писанками, бажаючи собі взаємно щастя й здоров'я. Писанка має в собі таємну силу, бо може принести загальний добробут, любов, щастя, здоров'я, охоронити від слабості й нещастя, принести добрий врожай і подібне. На писанці можна заворожити любов і подати таку писанку любому хлопцеві. Заворожують на писанках здоров'я. Ті писанки кладуть в воду, в якій миються, щоб було добре здоров'я. Закопують писанки в поле, щоб добрий був врожай. Обмінюються писанками з священиком і така писанка від священика має спеціальну вартість, бо хоронить від недуги, пожару і тим подібного нещастя. Декуди кидають писанки мерцям до гробу, щоб було чим викупитися і дістатися до неба. Ось так народ надав писанці великої вартості.

Українські етнографи кажуть, що писанки є самотнім джерелом, що представляє нам нашу орнаментуку в правдивій та первісній формі. Писанкові взори не підлягли змінам і задержалися такими якими їх народ створив сотки літ назад. Це можна пояснити тим, що народ цинив свої предківські звичаї і задержав їх без основних змін.

Взори на писанках можна поділити на дві групи, а саме геометричні та рослинні. Геометричний писанковий взір є найстарший і визначається різними символічними знаками, які разом творять декоративний взір. Майже всюди на писанках виступає свастика, що загальною називається полома-ним хрестом. Свастика була знана всім східним народам як знак щастя і добробуту та побажання добра. Колиб докладно розглянути писанковий взір, то свастика часто появляється в різних відмінних формах, подібно, як і в вишивках. Дві свастики разом творять зізду або розетку. Зізда найбільше виступає на писанках та вишивках. В тім також може бути друге пояснення. В східних народів також є знана зізда в орнаментиках. Восьмикінчаста зізда була символом асирійської богині сонця. Така сама зізда також знаходиться в наших взорах.

Деколи свастика має заокруглені кінці і виглядає на кривульку а деколи на вітрячок. На гуцульських писанках, які ще найвірніше зберегли давний

орнамент, можна часто подібати безконечну ривульку, яку й називають безконечником. Це також відмінна форма старого взору уживаного східними народами званого меандром. Цей безконечник представляє вічність і віру в позатривове життя. Смерічка якою писанчарка прикрашує лінії або і фігури символізує молодість і передає побажання здоров'я. Звичайно смерічка виступає навкола зізди (сонця), що означає, що з весною прийде здоров'я.

Трикутник на писанках а також і вишивках зображує якусь трійцю як землю, небо й пекло, або чоловіка жінку й дитину і подібне. Звичайно трикутник сам собою не виступає, але буває скомбінований з другими мотивами, хіба, що в писанці знаній як сороклинець представляє сорок днів великого посту.

Деколи на писанках виступають підкови, дубові листки, граблі, серпи, вказуючи на надходження весни і різну пільну роботу. В гуцульських писанках можна подібати ще й коні та другі домашні звірята, яким писанчарки приворожують дорібок в господарстві з весною.

Загальною можна сказати, що всі писанкові взори це свого рода писання знаками, символами, в яких криється певна ідея, певна віра та ворожба. Писанчарка вкладає певні побажання в писанку різними символами, розмальовуючи їх декоративно. Своім мистецьким хистом українська жінка вводила орнаментами символи тодішнього вірування в потреби життя, і в пошані задержала предківський звичай до сьогодні.

В декотрих сторонах українських земель розвинувся ристинний взір, так на вишивках, як і на писанках, головню в північній Галичині в околиці Сокаля та на Великій Україні. Цей прояв вважається пізнішим витвором, коли на Україну проникали взори з західної Європи. Тут бачимо розмальовані вазонки, гвоздики, фіялки, незабудьки та різні дрібні ягоди. В Сокальщині головню розвинувся в останніх передвоєнних роках мистецьке наслідування природи в писанках. Писанки з села Городиловичі це твори, яким годі дорівняти.

Писання писанок ділиться на два головні роди, а це писання воском та шкробання. Шкробання належить до старшого способу і мало кому тепер знає. Шкробану писанку робиться в той спосіб, що краситься яйце в фарбі, а відтак вишкробується взір на ній голкою або ножиком. Воском записувані

(Продовження на Стороні 8-ій)

Junior League Section

EDITOR, MISS MILDRED MILANOWICZ—151 Hopkins Avenue Jersey City 6, New Jersey

A Ukrainian Family Get Ready for Easter

By VIRGINIA DUSTIN

Reprinted by special permission from the May, 1946 issue of THE FRIEND a periodical published in Minneapolis, Minn.

Have you ever held something in the palm of your hand that seemed too lovely to be true? Many persons have felt that way when they first picked up a Ukrainian Easter egg and noted its bright glowing colors, and its exquisite tracery of lines. Nearly all Slavic peoples practice egg decorating as part of their annual Easter ceremonies, but only in the Ukraine has it reached the status of a highly developed folk art.

This art of waxing and dyeing eggs by a centuries-old batik

process has survived transplanting to a new country and a new continent. It is practiced today in Ukrainian communities from New York to San Francisco. One of the most expert of American Easter egg artists is Mrs. Marie Procai, member of the St. Michael's Ukrainian Orthodox church of Minneapolis, whose decorated eggs appear in museum collections and are reproduced in an authoritative book by Dr. Wasyl Halich, Ukrainians in the United States.

It was this book that gave me

my first accidental introduction to Mrs. Procai's work. Later I heard her artistry praised by Dr. Granovsky of the University faculty, a foremost authority on Ukrainian art. To learn still more about her work and about a Ukrainian Easter I visited Mrs. Procai one morning at the family home in southeast Minneapolis. During my visit I had a chance to meet several other members of her family — two sons-in-law recently discharged from the army and now attending the University, a young married daughter, and a tiny granddaughter who chattered with equal facility in English and Ukrainian. I had an opportunity to share a typical Ukrainian dish which they prepared for lunch — borscht — a delicious soup with the flavor and color of fresh new beets.

Perhaps all Ukrainians are artistic and musical. Even so, I am sure the Procais are an unusually talented family, even ranked with talented countrymen. Not only are they highly skilled in the crafts of their Ukrainian homeland but they have a broad, understanding knowledge of her culture and history

Among the Procais at least, egg decorating is a family craft passed from one generation to an-

other. Mrs. Procai says that when she was a little girl in western Ukraine she watched her grandmother wax and dip the traditional colored eggs for Easter. When she was five years old, however, she was taken by her parents to live in Slavonia, then a part of Austro-Hungary, and now a part of Yugoslavia, where few of the old-time crafts were carried on. Her mother may have decorated eggs on one or two occasions after that, Mrs. Procai says, but it was not until she came to the United States that she remembered very much about it. Homesick, only fifteen years old, and pretty much alone on her first Easter in Minneapolis, she tried decorating an egg as she had seen her grandmother do a dozen years before. Having no regular waxing tool, she used the metal tip of a shoelace, and the egg came out pretty well. Ever since she has kept up the yearly custom and has taught her children the craft until they are as enthusiastic and skilled as their mother.

The decorating is a slow and painstaking process. The design is applied to the egg with hot beeswax or candlewax, depending on whether a thick or thin consistency is desired. A writing tool is used, which is a small cone-shaped piece of metal fastened in one end of a wooden handle about the size of a pencil. The basic lines are drawn first, then the egg is dipped in a glass of water-soluble dye, the lightest shade first, such as pale pink or blue or yellow, then more wax, then another dye-bath of a deeper shade. The process is repeated until the last dye bath of black or brown or blue, and until the egg has almost lost its identity under the heavy coating of wax. Not until this coat is melted off in the oven is the final design apparent in all its full rich color.

I can well appreciate the necessary skill, for some years ago, fascinated by an Easter egg demonstration, I tried decorating some eggs myself. But in my hands the "writer" proved stiff and awkward, the eggs were hopelessly round, and the lines went zigzag instead of straight. The result was a wax-dripped floor and a lot of wild, spotted eggs.

But in Mrs. Procai's hand the writing tool is flexible as an artist's brush, the lines run straight

The three Procai daughters, Mrs. Luba Perchyshyn, Mrs. Johanna Luciw, and Mrs. Olga Staats, with a display of Ukrainian arts and crafts, most of it done by and belonging to their own family.

around the circumference of the egg, and the colors come out clear and harmonious.

Ukrainian Easter egg designs follow certain basic divisions, dictated principally by the contours of the egg. Some of the most beautiful designs are geometric in form and like the Byzantine mosaics, have their origin in the art of the early Christian church. Still other designs are based on naturalistic forms such as flowers, grains, vegetables, birds, fish and animals. In general, these forms are characteristic of the region where they originate. Thus deer and pine branches are found in the eggs from the mountain sections, and horses and spikes of grain from the plains and valleys.

Easter and Christmas, the Procais informed me, are the two great seasons of the Ukrainian calendar. Both observances last for several days, and both are accompanied by solemn age-old rites, both within and out the church.

The entire Lenten period is one of deep mourning. Fast days are observed on Mondays, Wednesdays and Fridays, social events are discontinued and black ribbons and streamers substituted for the flowers and other usual decorations of the church. Thursday of Holy Week is called Strastney Chetver, which signifies the day of suffering. In the church service on this evening the priest reads the Gospel in twelve intervals, describing the suffering of Christ while carrying the cross, and at each interval the congregation bows to the floor three times and prays. On Friday, the day of entombment, a large painting of the dead Christ, called the *Plashchinytzia*, is displayed in the front of the altar, with candles burning around it like the tapers around a bier. The regular church lamps are covered as a sign of mourning, and in the semi-darkness the congregation proceed on their knees the length of the building, then prostrate themselves and kiss the ground before the painting which signifies "God's Grave" or the Tomb of Christ.

But there is no hint of sorrow in the joyous Resurrection services which come early Sunday morning, and which last for two or three hours. At the close of the service friends greet each other with the jubilant "Christ is risen!" with the returning salute, "He has risen, indeed!" and exchange the beautiful eggs which have been prepared some weeks in advance.

Eggs also play a part at the traditional Sunday dinner. The father or other eldest male of the family breaks a cooked egg and cuts it into pieces, depending on the number present at the ta-

ble. Each member of the family takes a fragment and eats it, thus breaking the long Easter fast.

The use of eggs in the observance of spring festivals dates back to the earliest pagan days. Winter, the season of sleep and death, is over. New life breaks through the shell of the eggs just as the dormant life within the earth comes forth at the touch of the sun. The early church took over the eggs with the greater symbolic meaning of a new spiritual life arising from the Tomb of Christ.

There are many beautiful legends in connection with the eggs. One of them, said Mrs. Procai, tells that Mary, the mother of Christ, brought a basket of red eggs to Pilate to persuade him to be merciful in his judgment.

Strictly speaking, the Ukraine has not been an independent country for some years, yet it has kept a cultural heritage of its own. It is a large area, shaped roughly like a big lion across the back of middle Europe. The Carpathian mountains lie to the south, but it is mostly a rich alluvial plain, much like our own great Mississippi valley.

Six hundred years ago, from about 960 to 1340, the Ukraine was a proud and independent people, but they were not allowed to keep their independence for long. Unprotected by natural barriers, the Ukraine was vulnerable on every side to her predatory neighbors. One after another different "landlords" moved in, putting a claim to their share of the rich Ukrainian land. In 1340 came the Lithuanians, later the Poles. But in 1648 the Ukrainian Cossacks took charge and established an independent Cossack republic. In 1775 the Ukraine was split between Russia and Austria-Hungary. Finally in 1918 a Ukrainian national republic was established which in 1923 became the Soviet Ukrainian Republic.

In addition to the periodic changes of government the Ukraine has served as a highroad across the mid-European continent. Caravans from the Orient, migrating tribes from the Caucasus, scholars, business men and soldiers, all have moved across the face of Ukraine, but leaving little trace behind them.

What remains unique about the Ukraine is that despite all the invasions, all the partitioning among neighboring states, it has kept its ethnographic and cultural unity. No matter what tongue their conquerors spoke, Ukrainians have retained their own language, preserved their own crafts, poetry, music and religion.

Art, to many people, has become Fine Art, to be put in museums and galleries and discussed

Ukrainian Contributions To American Culture

By LUBA U. KOWALSKA

Summary of Ukrainian History and Reasons For
Ukrainian Emigration

(Continued)

Ukrainians in American Sports

Ukrainians have been famous for their horsemanship from the Kozak times. They have brought this talent to America. Ukrainian Kozak riders joined circuses and under every bigtop there are Ukrainian riders or their American pupils thrilling the public with

in esoteric terms. But to the Ukrainian art is for everyday, and fun for everybody. It can take the high form of sculpture or poetry (the Ukraine has been famous for both) but it also means the embroidery on a man's dancing shirt, or the intricate dance patterns of the Ukrainian ballet.

All these things are particularly true of the Procai family. They enjoy to the fullest their New World application of the Old World arts. Not only are Mrs. Procai and her daughters skilled Easter egg artists, but they embroider with equal facility — table scarves, runners, cushions as well as the aprons and sashes for the brilliant costumes of the ballet dancers — and it is interesting to observe that many of these embroidery designs are similar in color and feeling to those on the eggs. The Procais sing in the choir of St. Michael's Ukrainian church. They dance in the Ukrainian ballet, a group of young people that specialize in the picturesque dances of the Ukraine. The only son of the family, Earl Procai, who lost his life in the U. S. Navy during an air attack on the cruiser *Indianapolis*, will long be remembered by Twin City people as the small boy who with an equally small partner performed so expertly at the many appearances of the ballet. Mrs. Procai, who has taken part in many dramatic productions, appeared in a recent film prepared by a New York company showing the life followed by members of the Ukrainian communities in the United States. Some of the younger members of the family are editors and publishers of the *Ukadet*, a Ukrainian-American church magazine, which is sent to readers all over the country. The Procais, as well as many other neighbors of Ukrainian ancestry have, by this enthusiastic sharing of Old World arts and culture, contributed immeasurably to the rich fabric of our national life.

their performances of old Kozak feats.

In proportion to their population in America and the hardships they encountered, Ukrainians have produced a great number of top-ranking athletes in scholastic, collegiate, amateur and professional ranks on many fields of athletic endeavor, such as football, basketball, baseball, boxing, wrestling, swimming, soccer and hockey.

Probably the best known American in sports was Bronco Nagurski, who was both a wrestler and a football player. He is considered by many the greatest college and professional football player of all time, and has become a legend of the American gridiron.

Among Ukrainian American boxers we have Steve Halaiko of the U. S. Olympic, and Johnny Jadick, Junior welterweight champion. Ukrainian American wrestlers included Matros Kirilenko, Vanka Zelezniak, Bronco Nagurski, Mike Mazurki, and others less known. Bill Panzen, the Ukrainian American wrestler according to Ripley in his column of July 1, 1939, had beaten 69 champions though he had never held the world's heavyweight wrestling crown. He fought in 650 matches, losing only 4.

Peter Fick, America's greatest swimmer and holder of many speed records, is a Ukrainian. He was nicknamed "Swimming Ambassador of the United States" in 1940. Steve Wozniak is another swimming record breaker. Dr. George Kojac of New York established the Olympic record in back stroke swimming in Amsterdam in 1928 and has maintained it.

Michael Tresh is a Chicago White Sox catcher, while famous "Gazook-Gazella," Michael Guzelak, is still remembered among major league baseball fans. Urbanski is another Ukrainian in the major leagues.

Less popular sports among Ukrainians are weight-lifting in which John Trepak has made himself a name; golfing, in which Mike Elko won the New Jersey State Public Links championship in 1944; and hand-ball which Walter Plekan of up-state New York has proven to be a speedster.

(To be continued)

О. Крамарівна

ХТОСЬ ПОСМІЯТИСЯ ЗАХОТІВ

(Буковинське оповідання)

А як мама закреслила всі писанки геть до чиста, то внесли до хати решето й коритце та й ділили:

— Оця файна, з кучерями, най іде сюди. Ов, а цієї чогось краска не вчепилася, то най іде сюди. Оця гарно мальована; а оця видите, як вам казала: не галасуйте, адіт, рука стряслася мені й кучер вийшов, як п'яний. Най іде сюди — і так щодо одної. Аж повстали дві гори писанок: красних, вибраних, і тих інвалідів, що їх або краска не чепилася, або п'яні кучері мають, або забагато во-ску капнуло й мають великі жовті плями, як калабані.

Сафта й Івон стоять коло мами й дивляться. Бож хто буде дивитися? Ілінці вже не годяться, бо вона вже дівка. Дівка має іншу роботу в великодню суботу: барвінку упрятати, хріну такого кучерявого пристарати, (бо чим більші кучері, тим більший гонор для того кошिका, що в ній святиться він), кошик у шафрані обмити, щоб дуже жовтий, дуже свіжий був.

— Ма, а нащо ви так ділите писанки . . а для кого будуть ті файні?

Івонько все хоче щось знати. Мама дуже не має часу відповідати, але цим разом ще каже на відчипного:

— Як для кого? Таж Ілінку придуть парубки в обливанні, то чей не дасть їм якихнебудь писанок . . таж і я під церквою маю з газдинями помінатися, чей не буду лицем світити. А ці ці за поману треба роздати, та й їсти-мемо їх . . та й щоб ви мали чим коло церкви з дітьми поцокатися.

Сафта стоїть коло коритця і все нижче й нижче хилить голову від маминих слів. Ілінку придуть обливати, бо Ілінка дівка вже . . відданиця. Але мама не знає. Ні, бо й звідки мама може знати, коли вона про це нікому не згадувала? Мама не знає, що як ще взимі, зараз по Рієдві, як була вона за світилку в матушиної Катріни (на дружку ще замала, бо їй тринадцять років), то дружба сказав тоді до неї:

— Лагодь писанок, світилку, бо цього Великодня набезпешене прийду тебе улити, щобис виросла висока й гожа.

А потім брав її в танець. І хоч він такий високий і такий плечистий, а вона, як конопелька, то їм дуже добре було разом танцювати. Правда, більше не брав її. Були дівки. Таки на правду вже дівки, а не такі собі, як вона "дівчурі", але до кінця весілля не прийшов і не

сказав:

— Я жертував, Сафточко, і ти не лагодься на мене з писанками.

Цього не сказав і тому вона напевно знає, що він прийде цього понеділка. Напевно. Тільки — як вона дасть йому тих писанок з кривими кучерями, з жовтими плямами? Ой, Божечку!

— Мамко, а мені кобисте зо дві-три з цих красних дали, — каже до мами несміливо.

Але так тим несміливим голо-сом просить, так аж по землі ним стелиться.

— А нащо тобі їх? Цокати-ся? Можеш якими будь.

Ой, мамо, та то тільки діти цокуються, а старші, то хіба на забаву, на сміх. Може мама догадається, що їй на щось інше тих писанок треба? Та мама не догадається. Не може тільки відмовити її голосові, що так дуже просить:

— Добре, добре, вибереш собі три й будеш мати, табис їх тільки не збила завчасу.

В понеділок почалось від того, що Сафта за прикладом Ілінки не хотіла вбирати святочної сорочки зраня. Мама вговорювала, що Ілінка мусить зранку убраться у щобудь, бо зараз придуть парубки обливати й нароблять таке, що хоч путнями воду з хати черпай. І хоч Ілінка боронилась, то мама таки виштовхнула її на двір. Хай коло хати крутиться і там хай захоплять її уливальники, бо тамтого року так змочили кожухи в хаті, що не витримана година.

— А ти чого? — каже мама до Сафти — ще парубки до тебе не придуть. От тато хлюпнув трохи тобі на голову, щоб ти паршива не була, тай буде з тебе, ще час на тебе.

Сафті аж сльози стають в очах. Чому мала не розуміє, що вона цього Великодня теж чекає на уливальника? Таж, якби не сором, то сама мамі сказалаб. Чому мама не може догадатись вже по тім однім, що вона не хоче святочної сорочки вбрати? Але мамине серце, якби з каменя. Нічого не по-

могло, мусіла вбратись у святочну сорочку. Хай зіллють її водою. Хай пустить волічка. Хай пропаде сорочка. Хай урвуть її заціпки. Хай посипляться коралі по землі. Хай мама знає, чи була її правда, чи ні. Убралася, як мама хотіла, але на цвинтар бавитися з дітьми не йде. І не піде. Ануж він якраз тоді (а він такий високий, а такий дужий а такий красивий, ой, Божечку) надбіжить з коновкою, і її не застане? Ні, буде тут на нього чекати.

Але що це? Вже й Ілінку парубки обляжи, вже й перебралася вона, вже люди з церкви вийшли, а його ще нема. Боже, зроби так, щоб прийшов. Щоб зараз прийшов, бо ще трохи, трохи й сонце перекотиться за межу полудня, а тоді вже обливання не має тої сили, того чару, того гонору. Порядну дівку ніхто зполудня не піде обливати. Ой, Божечку! Ой, сонечко, та не жени так по тій голубій дорозі, бо ти знаєш, що в дружби Сафта не одна. Заки всіх знайомих з коновкою оббіг, то й до неї міг спізнитись.

— Ану-ко, хто там у хаті? Гукніть на Івона, щоб пігнав трохи корову, бо то вже добре з полудня.

Ох, Боже, як зараз зараз-сінько не прийде, то все пропало. Буде тільки сміх і сором. А може він десь "за хрестом"? Може побігти? Може як побачить її, то пригадає собі свою обіцянку. І раптом стає в Сафтиній голівці так ясно, як перед сходом сонця; таж там "за хрестом", де їх межа, мешкає Домка. Та чорнява дівка, що з нею дружба Федір навіть тоді на весіллі найбільше танцював. І вже біжить Сафта за межу. І — о, Боже, цеж не привид, не казка, а очі її на правду бачать дружбу . . . іде, якби виринав зза горба. Так, як припускала. Іде з тої сторони, де Домчина хата. О, вже й запримитив її.

— Мой, та то світилка моя! — скрикує весело, — а чекай-но!

І він, як держав коновку, так хлюпнув на Сафту кількома крапельками води. Крапельки ті задержались на волоссю й ніби застигли срібними перелками.

В темних оченятах Сафти теж застигли такі дві срібні перелки — щастя. Парубок засміявся й пішов собі. Йому й не при голові була оця пригода. Він навіть не догадувався, скільки радості, скільки рожевого щастя зробив своїм жартом малому, тринадцятилітньому дівчаткові, що й собі захотіло раз на Великдень дорослої дівки вдати.

ШИРІТЬ „НАШЕ ЖИТТЯ”!**НОВИЙ СИРОТИНЕЦЬ СЕСТЕР ВАСИЛЯНОК**

Сестри Василянки купили у Філадельфії, недалеко північної Пенсилванійської стації, біля Брод стріт, гарну більшу реальність на Сиротинець.

Туди Сестри перенесуть Сиротинець із старої частини міста, при 7-мій вулиці, бо вона тепер щораз більше занепадає, доми дуже старі й мусять в недовзі бути здемольовані.

В новому приміщенні й здоровішій околиці, дітям буде далеко краще жити. Крім того Сиротинець потребує більше місця на сироти-скитальці, яких частина вже приїхала і Сестри очікують їх у щораз то більшому числі.

Сестри Василянки прийняли тепер на себе великий фінансовий тягар й є надія що українське громадянство допоможе їм у цім великім побожнім і патріотичнім ділі.

ГОДЯТЬСЯ ЗВІЛЬНИТИ АВСТРІЮ

Заступники закордонних міністрів предложили раді закордонних міністрів у Москві проєкт, щоб після підписання миру з Австрією союзні війська покинули той край до 90 днів.

МЕК АРТУР ЗА МИР З ЯПОНІЄЮ

Генерал Даглес МекАртур заявив на пресовій конференції в Токіо, що він є за те щоб негайно зачати приготування миру з Японією а коли це станеться, щоб покінчити з військовою окупацією Японії. Це була перша його пресова конференція за 5 років.

Він сказав, що Японія перейшла "духову революцію" й ви-реклаась війни у своїй новій конституції. Також додав, що союзники повинні покінчити з економічною блокадою Японії, бо економічне душення більш небезпечне як атомичні бомби.

ПОХОДЖЕННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПИСАНОК

(Продовження зі Сторони 5-01)
писанки є загально всім знані.

Писанки мають для нас велику вартість так обрядову як і мистецьку. Писанки повстали з кінечних життєвих потреб і вірувань наших давніх предків і стали нерозривною частиною нашої багатой культури. Українська жінка своїм мистецьким хистом і пошаною до прадідівських звичаїв передала нам цінний скарб тими писанками. Треба той скарб далі шанувати і підтримувати давно закоріненний звичай писання писанок на Великдень, бо писанка поза свою мистецьку красу надає Великоднєві чогось особливо рідного, без чого Великдень тратить своє повне значення.

Америка як лідер демократії світу

Підчас минулої війни й зараз після скінчення американці дурили себе, що совіти є їхній союзник, що вони погодяться на "демократичну владу" у звільнених краях, і що будуть співпрацювати для забезпечення миру у світі. Але вже далі буде два роки як скінчилась війна, і в тім часі американці щораз більше переконуються що вони себе дурили пустими надіями. Правда, ще й тепер є такі "апізери" як Генрі Воллес, котрі кажуть американцям далі вірити у пусті надії, а Москву радять "заспокоїти" уступками так як Гітлера в Мінхені, але ті "апізери" належать до меншості, бо загал уже знає що угодова політика й уступки диктаторам лише їх зміцнюють і так запевняють їхні заборччі наїзди на сусідів.

Москва, яка обіщувала Америці й Англії в Касабланці, Тегерані, Ялті й Потсдамі свою співпрацю для встановлення демократичних урядів у звільнених краях в Європі й Азії, а теж і співпрацю для миру, від скінчення війни до сьогодні показала ділами що вона мала й має цілком інші пляни й задуми ніж давала демократіям приречення. Вона при допомозі збройної сили встановила у звільнених краях, до яких мала доступ, тоталітарні поліційні уряди, під диктатурою большевицьких агентів, присланих з Москви. Жадні говорення, дискусії й конференції нічого не помогли. Москва не відступає, але скільки може то ще поширює свою контролю над країнами, що попались під її диктатуру.

Політика Москви є загрозою для свободи народів в Європі й Азії, а далі і в Америці, отже є загрозою й для американського народу, для його свободи, навіть для його існування як незалежної нації.

Вже була остання година щоб американський народ усвідомив собі ту грізну небезпеку, не задоволься самим тільки освідомленням загрози, а взявся до оборони, поки ще не запізно.

Президент Труман і його уряд вже здали собі справу з цієї небезпеки. Президент Труман сказав 12 березня важну історичну промову на спільній сесії Конгресу у Вашингтоні, яка виразно зазначила зворот від дотеперішньої "угодової" політики з Москвою, а є активною політикою проти насильного поширення московського тоталітарного невільництва у світі.

На початок президент Труман зажадав, щоб Конгрес згодився щоб Злучені Держави дали поміч запроженим тоталітарною неволею Греції й Туреччині, позичкою в сумі 400,000,000, і висилкою військових і технічних дорадників.

Президент не назвав Совітів по імені, але він сказав виразно, що комуністичний режим є тоталітарний режим, і заявив, що треба покласти кінець насильному накидуванню такого режиму на народи які того не бажать, через прямі наїзди, або через різні підступні заходи. Згадуючи про Польщу, Румунію і Болгарію він підтвердив недвозначно що його обвинувачення звернене на адресу Кремля.

Президент казав, що американська нація мусить визнати, що тоталітарні режими, накинені вільним народам, підкопують основи міжнародного миру, а тому й безпеку Злучених Держав.

Греції, казав він, загрожує воююча меншіна терористичною діяльністю під проводом комуністів, які певне одержують поміч від комуністичних сусідів. Колиб упала Греція під тим натиском, це булаб поразка для всієї Європи, яка сьогодні змагається, щоб зберігти свою свободу. Тесаме й щодо Туреччини, яка мусить тримати змобілізовану армію для своєї оборони.

Цєю своєю важливою промовою президент Труман рішуче остеріг Москву перед продовженням її дотеперішньої політики й акції для поширення тоталітарного невільництва на сусідні краї, а одночасно запевнив усі демократичні народи, загрожені большевицькою неволею, що Америка стане активно в їхній обороні.

Тепер слово й діло за Конгресом і за американським народом. Уся нація мусить стати до оборони свободи людини й народів у світі, а через те й до оборони свободи своєї, свободи Злучених Держав, яка є найсильнішою й найпевнішою фортецею людських свобод, і надією усіх поневолених народів усього світу.

Злучені Держави сьогодні наймогутніша держава своїм багатством, своїм промислом, своєю збройною силою на суходолі, морі і в повітрі, а вже найбільше своєю єдністю, патріотизмом і великою демократичною традицією. Тому власне американська нація має найбільшу відповідальність за свободу народів усього світу.

Заява президента Трумана слушно ставить Америку як лідера демократії усього світу й її активної оборони.

Від цієї сміливої активної оборони залежить майбутня свобода людей і народів світу, отже й Злучених Держав.

Л-ка.

Лідія Бурачинська

ЩОДЕННИМ ЗУСИЛЛЯМ

(Допис з Грацу, в Австрії)

Коли перервались воєнні дії в Німеччині, українські скитальці були розкинені по всьому краю. За відсутністю поштової, а подекуди й залізничної сполуки не могли звязатися із собою. Найскоріше зорганізувались ті, що жили гуртом, по таборах або інших гуртожитках. Але й ті, що були розкинені по місточках і селах, поволі й обережно віднаходили себе.

Одним із таких збірних пунктів був Грац, столиця Стирії. По околиці були розпорошені сільсько-господарські робітники, вивезені на роботу. В самому місті залишилось по фабриках невеличке число робітників, ремісників та дрібка інтелігенції, що її евакуовано з України.

Першим місцем зустрічі стала українська парохія, що примістилась у римо-католицькій церкві Милосердних Братів. Тут побачили себе в неділю земляки й почались перші балачки про можливу громадську працю. Та жіноцтво якось не могло згуртуватись. Так важко було знайти дрібку часу в перевантажених буднях! Бо життя в повоєнній Австрії та ще й для чужинця не було легке. Вже знайти мешкання в розбомбленому місті було неймовірно трудно. А потім постарати паливо на зиму чи роздобути дрібку овочів чи городини;

Та трапилась невслічка нагода — потреба влаштувати гостину св. Миколая для дітей. Котра мати не знайде на те часу? Зібрався невеличкий гурток жінок та підготував на швидку руку програмку. Дарунки зібрали між собою. Вбогі були вони — кілька бубличків, яблук, а для старшої дівчорки зшитки та книжечки. Але втіхи й радощів було доволі! Вперше побачила себе грацька громада, бо з дітьми прибули й батьки. Показалося, що є 48 дітей у Грацу, багато з них слабо одягнених.

Жіночий гурток набрав охоти до праці. Требаж було допомогти вбогій дівчорці! Знову переведено збірку. Хто міг, давав речі зі своїх дітей або щось зі себе. Зібране переглянено й упорядковано, так що для кожної дитини щось припало. Знову трапилась нагода влаштувати дитячу зустріч — ялинку. Це було получене з підвечірком для дітей та роздачею дарунків.

І так жіночий гурток, що пе-

ревів обі зустрічі, освоївся з працею. Намічувались нові завдання, виринали нові потреби. Тому скликано на 27 січня, 1946 перші жіночі сходи, де зібрані численно українки Грацу. Тут вибрано провід і намічено різні завдання. Годі їх вичислювати тут подрібно, подамо лише найважливіші.

По шпиталях Грацу лежало багато хворих—інваліди з війни та робітники зі знищеним здоров'ям. Їм треба було скоро допомогти, а це вимагало грошей. Як їх постарати? Підсунулась нагода — м'ясниці. Молодь хотіла забавитися, старші зустрітися. Почались чайні вечори за почином Жін. Секції. Були це милі товариські зустрічі в невибагливій харчівні. Вони й дали деякий прибуток, решту доповнила грошова збірка. Інваліди дістали протези, хворі харчову піддержку.

Коли настав час посту, припинились чайні вечори. Та що вже увійшло у звичку зустрічатись, виринув проєкт влаштувати реферати на науково-популярні теми. І так кожної неділі сходилася громада послухати котрогось із приїзжих чи своїх та поготорити в близькому кружку. На Великодні Свята влаштовано спільне свячене.

Гарну ініціативу кинула й перевела Жін. Секція з нагоди Зелених Свят. На цвинтарі в Грацу лежить багато наших: ще підчас війни спочили тут — український актор Олександр Яковлів, опікун українських робітників о. Шорш, банковець Т. Манастирський. А на дитячому цвинтаріку — мала Дзвіночка й Ярмо, Любка і Василько. Квіти, що зівяли в чужій землі. Та найважче вражали вбогі занедбані гроби робітників із України, що їх тут тягнеться кілька рядів.

Ніхто не дбає про них, бо рідні їх далеко й може даремне вижидать їх повороту.

І ось перед Зеленими Святами залюднився цей глухий кут цвинтаря. Причепурено могилки й посеред них приміщено великого деревляного хреста. На ньому видніється золотими буквами напис про те, що тут спочиває "незнаний український робітник", жертва ворожого насилля. А на Зелених Святах парох відправив панахиду і всі наші організації зложили вінці.

Так пливе праця Жін. Секції (Продовження на стор. 12-ій)

ПРИ ГРОМАДСЬКІЙ РОБОТІ

ДЕТРОЙТ, МІЩ.

Два місяці праці 31 відд. СУА

Відділ 31 СУА в Детройт, Міщ., не великий бо тільки 15 активних жінок, але як є добра воля і велике бажання, то можна зробити, багато гарних, корисних діл для народної справи.

Ось в останніх двох місяцях устроєно три "Культурні Вечори". Перший був в домі пані А. Г. Біловус, де пан Осип Крупка дав відчит на тему "Культура народів". Переведена збірка принесла 26 дол. Другий такий вечір був у членки пані Катерини Франків де відчит на тему "Мойсей" (І. Франка) знову дав Осип Крупка. Це була дійсно цікава повчаюча лекція і членки були живо зацікавлені. Збірка принесла 12 дол. Третій "Вечір Укр. Культури" був у членки-основательки нашого відділу пані А. Королевич. Тут відчит дала пані Ясінська, на тему: "Чи варта бути в рядах СУА, і яку користь членка має". Цей відчит дав дуже цікаву дискусію. Майже кожна привна членка твердила, що є дуже корисно належати до нашої самотньої жіночої незалежної організації Союзу Українок Америки, а користь духовна є велика, бо якраз через цю нашу організацію, ми вийшли із цієї вузької буденщини, стали, сміливі, нас інтересує тепер світ і його справи. Ми затверджуємось у наших переконаннях пильніше займаємось і працюємо спільно й доцільно для дорогої але нещасної поневоленої України. Ось такі думки членки давали на підставі відчиту пані М. Ясінської. Збірка нашим вечеру принесла 13 дол.

Такі вечорки культури це модерна школа яка принесла б кольосальну користь для справи і організації, колиб їх постійно улажували наші жіночі товариства. Вони змінили б багато, ці дотеперішні недомагання і недотягнення, майже в усіх ділянках нашого громадського життя. Вони поставили б нас дуже високо у свідомості, і організованій дисципліні. Пішли ми і з колядою, відвідали коло сорок українських родин, заколядували 132 дол. Разом придбали за два місяці грошей 183 дол. Розділено ці гроші так: 100 дол. доручено о. В. Білінському нашому парохові на українську цілуденну школу яка з весною зачне будувати; 24 вислано до Укр. Конгресового Комітету на передплати кварталника для університетів, бібліотек і конгресменів, 2 дол. вислано на пресовий фонд На-

шого Життя. Решту малисьмо в пляні вислати на резервовий фонд СУА, але коли наша Центральна візвала відділи СУА щоб вислати пакунки для дітей і вагітних жінок на скитальщину, то ми рішили ці гроші зужити на пакунки. Але що вечорки будуть продовжуватись, то наступні збірки вишлемо на резервовий і пресовий фонди СУА.

Цих два фонди що їх ухвалили конвенції СУА ми повинні підпирати улажуючи підприємства, писати про них до нашого часопису, а завжди пам'ятати, що вони творять конечні ділянки в нашій організаційній житті. Часопис свій мусимо мати отже треба пресового фонду. Зв'язки з американськими жіночими організаціями мусимо мати, бо це конечно для нашого імені тут, тому конечно потрібний резервовий фонд.

Тож, памятаймо і подбаймо за них.

Анастасія Г. Біловус, секр.

НЮ ЙОРК СІТІ

Тов. Жіноча Поміч, відділ 3 СУА, в Нью Йорку вислав до ЗУАДЖКомітету, у Філадельфії, \$100.00. На ту суму зложили членки 3-відділу коляду 50 дол., а 50 дол. уділено з каси товариства.

На пресовий фонд Нашого Життя зложили членки 3 відділу 23 дол., до цього причинилися такі членки: Марія Марусевич 5 дол., Ева Кобзар 2 дол., Анна Паснак 2 дол., Анна Йосик 2 дол., по 1 дол.: Текля Хома, Анаст. Ковальська, Анаст. Хархан, Марія Харамбура, Кат. Тютко, Анна Васильців, Магда Слободян, Тетяна Солтисік, Марія Шевчук і Марія Чума. Дрібними 2 дол. Разом 23 дол.

М. Марусевич

БАЛТІМОР, МД.

Збори СУА відділ 59 які відбулися 12 січня в церковній салі, відкрила голова Юлія Маньовська молитвою, відтак приступлено до програми дня. Усі уряднички здали звіти праці з цілого року, контрольорки ствердили що книжки знайшли в добрім порядку і внесли урядови вотум довіря. Опісля приступлено до вибору нового уряду, до якого увійшли: голова Юлія Маньовська; зас. Р. Івахів; рек. секр. Т. Дмитрів; фін. секр. М. Луцишин; касієрка П. Полішук; контроля: А. Смоляк і М. Штайнер; господиня З. Красій. На тім закінчено збори.

Відтак було маленьке при-

няття. Ми не забули і за наших нещасних скитальців, котрих доля розкинула по цілім світі і тепер так нашої помочі потребують. На заклик пані Маньовської членки згодились іти щедрувати на Йорданські свята. За щедрівкою ходили пані: Ю. Маньовська, Р. Івахів, А. Чорній, М. Луцишин, А. Смоляк і Т. Західна і защедрували 193 дол. З того вислано до Філадельфії до Зл. Укр. Ам. Допомогового Комітету 150 дол. а на місцеву церкву 43 дол. Всім жертводавцям і щедрівникам складаємо сердечну подяку.

Т. Дмитрів, рек. секр

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Відділ 41 СУА

Річні збори товариства У. А. Горожанок відбулися 22 грудня, 1946 року.

Збори відбулися під проводом голови О. Штогрин, де були полагождені і передискутовані точки зборів. Після полагодження біжучих справ наступив звіт урядничок за 1946 рік і вибір уряду на 1947 рік. Зборами проводила пані Анна Дубас. Уряднички здаючи звіти з праці за минулий рік ствердили що виконали свої обовязки як найкраще могли, а контрольна комісія ствердила що книжки знаходяться в порядку.

Членки вислухали уважно і були вдоволені що уряднички щиро працювали де їм уділили вотум довіря й нагородили гучними оплесками. Хоч небагато писалось про відділ 41 але він не спав. Брав повну участь у всіх загально громадських виступах та був заступлений де тільки вимагала потреба.

Відділ 41 старається помагати де найпотрібніше, особливо в піддержці допомогового комітету. Членки занималися пакуванням пакунків в допомоговім комітеті і де голова О. Штогрин доложила багато труду.

Членки зносили білля, і обуву для скитальців а також закупили велику скількість фланелі на пеленки для немовлят на скитальщині. Вислано поважну суму гроша до допомогового комітету у Філадельфії до католицького комітету в Стемфорді і до конгресового комітету в Нью Йорку. Рівнож інші установи які звертались за підмогою діставали жертьви, а це сиротинець, дім старців, школа в Стемфорд і Вашингтоні, Червоний Хрест, католицька газета "Ковчег", жіноча газета Наше Життя і багато інших установ на що видано поважну суму. Відділ 41 є членом конгресового комітету, і допомо-

гового комітету. Коляда цього року принесла 64 дол. котрі були вислані до допомогового комітету у Філадельфії.

Вибір уряду на 1947 рік не забрав багато часу бо членки вдоволені працею уступаючого уряду одногосно затвердили поновне вибране на 1947 рік. В склад уряду увійшли, Олена Штогрин, голова; Татіяна Костик, секретарка; Розалія Кісь, скарбничка; Анна Сивуляк, місто-голова; Анна Дубас, заст. секр.; Софія Сприжак, заст. кас. Контрольорки: Марія Головата, Марія Насевич, і Михаїла Бриндзей; для відвідин хворих Марія Яськів і Людвіна Пеленська; представниці до Окружної ради СУА Марія Головата і Анна Сивуляк.

Після зборів була гостина котру приладили пані Навроцка, пані Вишиванюк і пані Дубас. При смачній вечері обговорювано різні справи, між ними згадано студентів на скитальщині де вони не мають засобів до школи а це паперу, олівців чи різних речей які потрібні до школи. На зазив голови переведено збірку на поміч студентам в Італії котра принесла 17 дол. Закінчено вечеру колядою, урядови і членкам і відспівано многа літа.

Татіяна Костик, секр.

АКАДЕМІЯ В ЧЕСТЬ ОЛЬГИ БАСАРАБ

• Дня 23 лютого ц. р., заходом Тов. ім. Ольги Басарабової, відділ 46 Союзу Українок, відбулася Академія в Домі Громади при 23-тій і Бравн ул., в Філадельфії. Ця академія вияв. пошани і пієтизму до ідей, за які згинула наша героїна висуває на чоло лютевих імпрез громадянства Філадельфії.

Програма була гарна і велика. Виконавцями були: Церковний при церкві св. о. Николая під проводом п. Онишканича, п. Марія Хомин, реферат, Аделаїда і Елеонора Кульчицькі, сольо чело і фортепяновий твір на 4 руки, Христина Хомин, деклямація, Марія і Олена Онишканич сольо-спів в супроводі фортепяну, п. Павло Намака, деклямація власної поезії, п. П. Білінська сольо-спів, Евстахій Будинський, деклямація і п. Яремко, сольо-спів.

Серед сірої буденщини щоденного життя і серед страшної дійсности укр. народу, є хвилини, коли віддаємо поклін духові героїв. Ті хвилини будять в нас запал повний чистих поривів, оживають спомини й надії в краще майбутнє народу.

Громадяни виповнили галю по береги. **Присутний.**

при Ярошадській роботі

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Річні збори Товариства "Дочки України", 42 відділу США у Філадельфії, відбулися в грудні, 1946 р. при численній участі членок.

Павлина Панамаренко, голова, відкрила збори молитвою і прочитала програму дня. Перш усього дискутовано над біжучими справами товариства, рішено дати з каси 50 дол. на Сиротинець С.С. Василянск, у Філадельфії, а 25 дол. післати до Католицького Допомогового Комітету, у Стемфорді.

З черги приступлено до звітів членичок, які виказали що товариство відбуло 10 місячних зборів, на яких завжди читано "Вісті з Централі", та переведено ухвали згідно із поданими вказівками. Відділ 42 США дав в 1946 році на такі цілі: ЗУА-ДЖ Філадельфія, 181 дол.; 116.50 на пресовий фонд США, 50 дол. на резервовий фонд США; 25 дол. на ювілейний фонд США, і виповнив всі зобов'язання приписані статутом для Централі і членок відділу. Крім того коляда понад 400 дол. була розділена в цілості на українські установи: Сиротинець, Академія С.С. Василянок, Школа у Стемфорді, Дім старців С.С. Службниць і Укр. Кат. Церкву у Філадельфії. Членки 42 від. дарували й пакували одіж для скитальців. Після звіту контрольної комісії, уділено урядови вотум довіря й щирю подяку за гарну й корисну працю.

До президії виборів вибрано п. Анну Бойко, головою, п. Катря Ярош секретарювала. Збори заявили за затвердженням старого уряду, але з огляду на поважну недугу пані Панамаренко просила щоб її звільнити з обов'язку. Тоді поставлено й одноголосно вибрано такий уряд: Анна Бойко, голова; П. Малиновська, перша місто-голова; Олена Журибіда, друга місто-голова; Катря Ярош, рек. секр.; Марія Бендзяк, фін. секр.; Анна Мицишин, касієрка; Софія Панасовська, заст.; п. Качмарик, господиня; Анаст. Дик і Ірина Волянська, помічниця; Марія Демяник і Євгенія Задорожна, предст. до Окружної Ради США; П. Марич, Мудра і Бура, доглядачки хворих; Р. Смужинська, предст. до місцевого Допомогового Комітету; О. Марків, предст. до місцевого Конгресового Комітету; М. Тимошук, до ком.; П. Панамаренко, М. Насевич і М. Григорєць до контрольної комісії. Збори закінчено відспіванням многолітствя старому й новому урядови. Після зборів була гостина для членок, яку приго-

товили пані: Качмарик, Журибіда і Волянська. Пані Журибіда розвеселила членок своїми цікавими поезіями. Підчас гостини зложили приявні 27.50 на скитальців, які передано до Централі до резервового фонду, з якого Екзекутива висилає поміч до жіночих організацій на скитальщині.

Відділ 42 США ходить кожного року з колядою. Цього року заколядовано 525 дол., які розділено так: Сиротинець, Філадельфія, 150 дол.; Академія у Факс Чейз, 100 дол.; Дім Старців, Філадельфія, 50 дол.; На поживу для скитальців 125 дол.; Пресовий Фонд Нашого Життя 100 дол. Колядувати ходили пані: П. Романюк, Е. Вовчок, Розенбаум, А. Марич, П. Марич, П. Дурановська, Сітарська, Миць, Тимошук, Мелько, Гаврилко, Мазур, Нечипір, Даньківська, Марків, Семенюк, Мицишин, Бойко, Григорєць.

Нехай Всевишній винагородить стократно всіх тих що щедро дарували коляду, а колядничкам велике Бог заплать за труд.

З того часу як Централя США проголосила активну акцію допомоги дітям і вагітним жінкам поживою й одінням, 42 відділ США вислав 2,040 фунтів для табору що був йому призначений. Централя подала нам, що в тому таборі є 925 дітей і 158 вагітних жінок. Членки 42 відділу зясували собі вагу обов'язку й постановили опікуватися цим табором як довго буде треба. Бог нам допоможе цей обов'язок сповнити совісно.

Марія Григорєць.

ДЕТРОЙТ, МІШ.

Річний Звіт 5-відділу США

Річні збори відбулися 29 грудня, 1946 р., в церковній салі на Комор вулиці. Збори відкрила голова, а секретарка відчитала протокол з послідних зборів, секретарка фін. дала звіт з підприємств.

За рік 1946 від. 5 мав девять зборів. В часі вакацій членки найбільшу працю мали бо вишивали фіранки до домівки яку ми з другим відділом 26, дали гроші і побудовано для наших ветеранів і для шкільних дітей на вакації. Таксамо продавано тикети на вигравку де членки знову вишивали ручні роботи дуже гарні.

Малисьмо у тім році один баль, два бінго і вигравку. Також наш відділ брав участь з другими відділами в Академії в честь Софії Русової який улаштувала Філія США, брав участь у посвяченні хаток у парохіяльнім горді з відділом 26

і сестрицтвом. Дохід з того передано до парохії 771.62 дол. Завжди беремо участь у підприємствах які робить парохія, у Конгр. Комітеті і у 20-літнім ювілею хору, "Думка"

В тім році відділ 5 США зібрав на лісти для скитальців 232.42 дол. Місцевий Допом. Комітет виробив книжочки то ми спродали за 88 дол. Заколядували 383.50. Зібрано на Америк. Ч.Х. 269.65. Вислано до Нью Йорку 5 бейлів одіжи, 222 фунти. До Австрії 3 скрині, 78 фунтів була пожива, папір, олівці для студентів. До Італії вислано 9 пачок одіжи й поживи.

Зібрано в 1946 році з коляди, збірки і підприємств 2,150 дол. і дано де було ухвалено До Місцевого Допом. Комітету 853.92 дол. На Америк. Ч. Х. 10 дол. з каси, разом 279.65. Парохії на домівку 100 дол., на місцеву школу 100 дол., на цвіти і льокаль 32.50; на сироти у Філадельфії 50 дол.; вкладка до Конгр. Ком. 25 дол.; делегатка 25 дол.; до Централі резервовий фонд 48 дол.; вкладка і організаційний фонд 25 дол. Дано дар старшій членкині 30 дол.; полотно на фіранки і нитки 23 дол.; ювілей-товариські 15 дол.; Служби Божі за слабих членкинь, цвіти, кореспонденція 75 дол. Пачки для скитальців 79.13 і членки дали даром від себе одіжи і троха поживи в пушках. Таксамо відд. 5 помагав пакувати пакунки які висилала Філія США.

На уряд 1947 вибрано: Магдаліна Войтович, голова; К. Колодій, заст.; П. Будзол, рек. секр.; Т. Солодка, заст.; А. Мусійчук, касієрка; А. Мудра, заст.; А. Галичин, фін. секр.; П. Статкевіч, заст.; Контрольна Комісія: А. Сірко, А. Патра, А. Кульчицька, завідателька хворих, О. Скікун, Д. Морозовська; до прапорів П. Пашко, А. Мусійчук.

Агафія Хомяк.

Поклін Лесі Українці

Жіноцтво Детройту зорганізоване у 6 відділах Союзу Українок Америки знову здобуло собі признання дуже вмілим уладженням свята присвяченим пам'яті Лесі Українки, в обидвох частинах міста дня 23 лютого.

Програма свята обіймала: Вступне слово п. Анастазії Біловус, точки жіночого а-капелля хору під орудою панни Степанії Андрусевич, реферату панни Галини Зейкан, деклямацій Ірини Буксар і Ольги Кахній, промова Марії Сени, місто-голови США, та кінцева промова Ірини Козаченко, голови Філії США. Програма займалася й перевела дуже вміло пані Будзол.

Найбільше враження зробила промова Галини Зейкан, що

більш години прикувала увагу слухачів вміло підібраними та пов'язаними цитатами з творів великої поетки. Прегарно виголошена деклямація Ірини Буксар, яка теж як і панна Зейкан приїхала недавно зо скитальщини в Європі, викликала бурю оплесків вдоволеної публіки. Ольга Кахній вивязалася із своєї деклямації дуже добре. Збірку на видання творів Лесі Українки в англійській мові, перевели пані Прокопович і М. Ясінська. Хор панни Андрусевич який завжди збагачує наші програми, і цим разом додав до чару й поваги свята в честь Лесі Українки. У вступній промові пані Біловус підчеркнула значення творчості Лесі Українки у розвитку української національної та державної думки, та сучасне наше поставлення до видання її творів по англійськи, яку то думку підняла Централя США, а яку ми як членки цієї організації повинні щиро піддержати. Твори Лесі Українки повинні бути не тільки в руках нашої молоді, але теж в університетах, бібліотеках і серед американського загалу. Промови пані Сени й пані Козаченко були організаційного змісту.

До успішного уладження свята причинились у великій мірі ділом і порадою пані А. Стецько, голова 26 відділу США і пані Стисловська.

Свято Лесі Українки було вельми успішне, завдяки праці Союзянок і піддержки детройтського громадянства.

Анастазія Г. Біловус..

НАШИМ СИНАМ

З нагоди величного прийняття яке уладив Народний Дім, в Детройті для українських хлопців, ветеранів другої світової війни, 2 лютого 1947 року присвячую цих кілька рядків.

У неділю день гарненський
Народний Дім зробив бенкет,
Щоб наших хлопців приймати
Та гарненько погостити.

Бо ті хлопці то соколи,
Що завзято бились в полі,
Вони на це заслужили,
Щоб ми їх так погостили.

Ці вояки були в бою
Щоб ми жили тут в спокою,
Ми в фабриках заробляли,
Як вони там воювали.

Одні бились десь на полі,
Другі в кораблях на морі,
Треті в літаках-літали,
Бомбами світ засівали.

Досить вони набідались,
Ще всі рани не згоїлись,
Багато з них не діждали
Щоб додому повертали.

Ще матері плачуть нині
Що погбли на чужині,
Ані могил там з хрестами,
Ані квіток від їх мамі.

Зацвітуть там дикі рожі,
Заспівують пташки Божі,
Та ми за них памятаймо
Честь й пошану їм віддаймо.

Детройт, Міш. **Марія Ясінська.**

Дайте Великодню писанку скитальцям, пішліть свої датки до Злученого Українського Американського Допомогового Комітету, у Філадельфії.

Подає Олена Штогрин Завиванець з картоплі

2 кварта картопель, 2 яйця, 2 ложки муки, сіль, перець, цибуля й—масло.

Картоплі зварити на силко, відцідити. Жовтки розтерти з ложкою масла, змішати з картоплями, посолити, поперчити, вбити піну з білок і вимішати разом. На стільницю розстелити чистий платок, посипати мукою і розтачати картоплями тісто на палець грубо.

Лише м'ясо, шинку або ковбасу посікти дрібно, цибульку присмажити на маслі вимішати з м'ясом, як засуше дати ложку, дві юшки з бараболі, або вивару з м'яса. Розмастити на бараболях, звинути як завиванець, вложити в платок, обв'язати шнурочком і дати до ринки з горячою водою. Варити з годину, вийняти, виложити на бляху і обрум'янити в печі, обляти булкою присмаженою в маслі й видати.

Будень з капусти

Головка середня свіжої зеленої капусти, ложка масла 2 яйця, 2 ложки тертого хліба (білого), пів склянки сметанки, сіль, перець. Капусту покряти і зварити до м'якості, вважати щоб не переварити. Відцідити, посікти дрібно. Втерти масло з жовтками, додати сметану, капусту, соли, перцю, терту булку, трошки присмаженої цибульки, вимішати, потім додати піну з білок і легко перемішати. Вложити у вимашену форму, яку вложити в другу більшу наповнену трохи водою. Накрити і варити в парі, або пекти в печі, з годину, вважаючи щоб води не налялось до капусти.

Хрусти

6 жовток, мала ложка масла, мала пушка молока, або пів звичайного, трошки соли, келішок руму або бренді, муки около дві склянки. Тісто має бути вільне.

Муку просіяти і розтерти в ній масла на пісок, додати жовтка, молоко, рум, запах ванілію або інший. Вимісити добре аж міхурці покажуться на тісті.

Посипати мукою, завинути в платок і вложити до холодильні годину, дві. Вийняти на стільницю, розтачати тоненько, кряти в подовгасті кусні, перетяти по середині отвір і перевертати. Це робити скоро, щоб тісто не сохло. Мати готовий жир (кріско, спрай) і пів фунта дати до широкої ринки і розігріти, як тільки зачне тісто кряти. Кинути кусень картоплі, щоб висмажилась, то жир не

ДОПИСИ

МОЇ ЗАВВАГИ

Не можу поминути нагоди сказати вам читачки як мені сподобалося число Нашого Життя за березень.

Матеріал незвичайно цінний, а на особливу увагу заслуговують редакційні статті „Жінки в уряді у Вашингтоні” і „Століття заслання Т. Шевченка” Статті як писати писанки дуже на часі. „Українська Жінка давніше й тепер” п. Савелі Стечишин, вартісна і варта усім щераз перечитати. Допис про наші пісні, в минулому числі Н. Ж. мала своє значення для нас, а допис читачки з Вунсакет „Не жинайте ні одної стрічки” повинна торкнутися за серце не одну з нас союзнок і читачок Нашого Життя.

Дуже тішуся що Наше Життя подає матеріал пригожий на реферати, і добре було б якби усі відділи зацікавилися улагодженням „Культурних вечорів” на яких можна використати багато цікавого матеріалу із нашої газети. Не треба вам членки журитися де взяти реферат. Прямо возьміть в руки перше ліпше число „Нашого Життя” а знайдете в ньому досить матеріалу: щоб такий реферат зготовити, або просто таки прочитати якусь статтю й над нею дискутувати. О після давайте звіт до нашої жіночої газети. Наше Життя, хай і другі відділи знають як ви ведете працю.

Колюмна „що варити й пекти” яку подає пані А. Штогрин є дуже добра.

Я можу подати одну пораду, а саме для тих що час до часу вживають кеновані зупи. Замість води спробуйте дати молока, а зупа буде смачніша і більш поживна, особливо для дітей.

Також раджу нашим читачкам складати собі числа Нашого Життя, щоб при нагоді використати матеріал, або просто пригадати собі дещо. Часом другий раз прочитана стаття чи допис набирає якогось особливого значення. Треба над нею у вільній хвилині пригадуватися.

Безперечно що дописи відділів є цінні тим, що з них бачимо як інші відділи працюють й часто можемо спробувати у своїм відділі щось доброго із праці наших посестер.

Детройт, Міш.

Марія Ясінська

буде збігати. Кидати хрусти на гарячий жир розтягаючи перед тим трошки в руках. Коли зрумяняться обернути, а потім виймати на бібулку або брунатний папір, щоб не були жирні. Посипати мілким цукром.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

Miss Ann Bilyi, Philadelphia, Pa. Will be in May Issue.

Пані К. К. Гемтремк, Міш., Ваш допис буде в числі 5, прийшов запізньо.

Пані А. Г. Б. Просимо прислати раніше, тепер вже запізньо, буде в 5 числі.

„Звичайна Жінка”, Ньюарк, Н. Дж. Запізно до цього числа.

Осередок Української Культури й Освіти у Виннипегу. Подамо в наступному числі.

„Членка” Детройт, Міш. Прийшло запізньо до цього числа.

о. А. К. Мінеаполіс. Допис в деякім скороченні подамо до наступного числа. Дякуємо за прислані 14 дол. на закупно молока й поживи для дівчор на скитальщині й за передплати. Пакунок вишлемо в імені Вашого місцевого комітету.

ЩОДЕННИМ ЗУСИЛЛЯМ

(Продовження зі стор. 9.) в Грацу: щоденним дрібним зусиллям виконується біжуча робота. Тепер прийшла розподільна акція. Із централі наспіли американські дари: одяги треба розпакувати, посортувати й приготувати до видачі. Нова праця для жіночих рук. Цеж треба обдумати, щоб кожен дістав щось відповідного для себе. І так працюють наші жінки вже другий місяць над розподілом дарунків. З усіх закутоків Стирії прибувають наші люди. Ось недавно дві дівчини відбули марш 35 км., бо поїздки застановлені. Як вони тишились гарними суконками, що їх дістали!

За цією працею минає зима. І думки наші роздвоюються, одні линуть тужно до мів під рідні стріхи, а другі дивляться тривожно вперед, що нам принесе біжучий рік. Куди поїдемо, де знову розложимо домашнє вогнище? Єдине й головне що нам залишилось — це наша сім'я. І її мусимо зберегти.

ПОШУКУВАННЯ

Дружину й діти покійного о. Амброзія Кархута, що був в Канаді, шукає Наталія Стефанів (з дому Завадська). о. А. Кархут був її вуйком. Адресувати:

Natalia Stefaniw, Regensburg, UNRRA Team 1046, Ganghofersiedlung, Bl. 5, Z. 116—Germany.

Роман Качмарський, зам., Ашафенбург „Ля гарде казерне”, пошукує: Петра Ікаловича (Канада).

Марія Огоновська, зам. Ашафенбург „Ля гарде казерне” пошукує Олександра Перешака, (Канада), (замешкалий 25-30 р: в Канаді).

Іванна Голинська, зам., Ашафенбург „Ля гарде казерне” по-

шукує: Михайла Голинського (співака).

Адресувати треба: **Aschaffenburg, La Garde Kaserne, U. S. Zone, Germany.**

ІВАН ГАСИН НАЙСТАРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

у Філадельфії
В потрібі удавайтеся до нас, а дістанет чесну і щирю обслуґу. Ціна після Вашого бажання
НАПЛИЦЯ БЕЗПЛАТНА

HASYN FUNERAL HOME
2241 North Broad Street
Philadelphia 32, Pa.

PHONES: ST 4-1418 — ST 4-1234

Phone: POPlar 5190

EMIL KULCHUSKY

NOTARY PUBLIC
REAL ESTATE - INSURANCE

2231 Fairmount Ave.
PHILADELPHIA 30, PA.

ЦВІТИ

на весілля, похорони й інші
оказії

замовляйте тільки в українського квіт'яра

Еміліян М. Матковський
доставляє всюди в місті
ФІЛАДЕЛФІЇ

EMIL M. MATKOSKI
2904 W. Poplar Street
Philadelphia 30, Pa.

Phone: FR 7-5582

МИХАЙЛО Ф. НАСЕВИЧ

Перший Український
ПОГРЕБНИК
на Філадельфію й околицю

MICHAEL F. NASEVICH
N.E. Cor. Franklin & Brown
PHILADELPHIA, PA.

Tel. MARKET 1320

Обслуґа в день і ночі